

a jak ju za - da - la, to ji za - ká - za - la cho - dni - ček do se - be.

1331.

Za - da - la ma - ti - čka, za - da - la dce - ru - šku da - le - ko od se - be;

a jak ju za - da - la, to ji za - ka - za - la cho - dni - ček do se - be.

Zadala¹⁾ matička,
zadala dcerušku
daleko od sebe;
a jak ju zadala,
to ji zakazala
chodniček do sebe.

Udělam se ptačkem,
malym jarabačkem,
poletim k matičce,
sednu na zahradce,
na poslední řadce²⁾

na bile leluje.

A budě mne honit
najmladší sestřička³⁾
z tej bilej leluje;
kšaha, kšaha, ptačku,
malý jarabačku,
nězobaj leluje.⁴⁾

Dobře je ti tudy,
najmladší sestřičko,
při matičce sedat,⁵⁾

a mi je horší,⁶⁾
Bože najmilejší,⁷⁾
po světě se tulať.

Dy tě mamka vola,
to tě pěkně hlašče:⁸⁾
Staň, dcerko rozmila;
a dy mne muž budi,
tu mne kyjem cudi:
Staň, mrcho leniva.

1) Vydala

2) sedla bych na řadku
na malú zahradku.

3) Přišla by tam, přišla
nejmladší sestřička

Jiný text:

Kšohaj, ptačku jařabaty,
z tej bilej leluje,
bo kaj mi ty sedněš,
to mi všecko uschně.

Jo vom to zaleju
vodu ze srdečka,
čemu scě mě vydali,
dyž bylach malička.

4) Bo si na ňu něryl,
aniž ji něsadzil,
a mi po ni chodziš.
Jach si na ňu ryla,
ba i ju sadzila,
vinkach z ni něvila.

5) bujač,

6) hoře,

7) mily, mocny Bože,

8) Matička tě budi,
hlavičku ti hladi:

Jiný konec:

Tulam ja se ve dně,
tulam ja se v noci,
hlavička mě boli;
nědiv se mi ona,
mily mocny Bože,
napoly rozkroji.

676. ODJEZD

1332. *Tardissime*

Od Slavkova. Erb. III. 122

Za ho - ra - ma, tam za če - rném le - sem, ne - ve - dě - la má ma - měn - ka, kde sem.

1333.

Od Brna

Za ho - ra - ma, tam za če - rném le - sem, ne - vě - dě - la má ma - měn - ka, kde sem.